

ÎNCHEIERE

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Maria Bobeica, reprezentată de către avocatul Victor Dodon

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Bobeica împotriva Mariei Bobeica cu privire la evacuarea din locuință fără acordarea altui spațiu locativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Maria Bobeica și menținută hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 30 ianuarie 2014, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 26 septembrie 2013 Andrei Bobeica, reprezentat de avocatul Tatiana Saponari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Bobeica cu privire la evacuarea din locuință fără acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea acțiunii a indicat că casa de locuit din sat. Mileștii Mici, r-nul Ialoveni a fost dobândită în proprietate de către dânsul în anul 1988, în timpul căsătoriei cu Rodica Bobeica.

Menționează că la 20 aprilie 1990, conform hotărârii Judecătoriei Ialoveni a fost desfăcută căsătoria dintre el și Rodica Bobeica.

La fel, la 20 aprilie 1990 a fost emisă încheierea Judecătoriei Ialoveni prin care a fost încetat procesul privind partajul averii și a fost confirmată tranzacția de împăcare, conform căreia casa de locuit din sat. Mileștii Mici, r-nul Ialoveni evaluată la suma de 7459 ruble a fost atribuită lui Andrei Bobeica și încasat de la Andrei Bobeica în folosul Rodicăi Bobeica suma de 4500 ruble.

Afirmă că la 20 octombrie 1990 Andrei Bobeica a încheiat căsătoria cu Maria Bobeica, și la 18 decembrie 2003 conform hotărârii Judecătoriei Ialoveni căsătoria a fost desfăcută. Din această căsătorie au o fiică Tatiana născută la 01 martie 1991, care este căsătorită și locuiește la soțul ei.

Sustine că casa de locuit din sat. Mileștii Mici, r-nul Ialoveni este proprietate personală a lui, până în prezent locuiește în această casă, achită serviciile comunale și

nu poate să-și aranjeze viața personală din motiv că pârâta refuză s-o elibereze, îi creează obstacole în folosirea casei de locuit.

Își întemeiază acțiunea pe dispozițiile art. 376 alin. (1) Cod civil și art. 22 alin. (1) Codul familiei.

Solicită evacuarea Mariei Bobeica din casa de locuit din sat. Mileștii Mici, r-nul Ialoveni fără acordarea altui spațiu locativ, cu radierea vizei de reședință.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 30 ianuarie 2014 a fost admisă acțiunea, Maria Bobeica evacuată forțat, fără acordarea altui spațiu locativ, din imobilul alcătuit din casa de locuit și terenul aferent, înregistrate cu numărul cadastral 5521106129 și 521106129.01 pe numele lui Andrei Bobeica situate în sat. Mileștii Mici, r-nul Ialoveni și încasate de la Maria Bobeica în beneficiul lui Andrei Bobeica cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2014 cererea de apel depusă de Maria Bobeica a fost respinsă și menținută hotărârea primei instanțe.

La 14 iulie 2014 Maria Bobeica, reprezentată de către avocatul Victor Dodon a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, restituind pricina spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea hotărârilor judecătorești, considerându-le neîntemeiate.

Afirmă că despre semnarea deciziei redactate au fost înștiințați prin scrisoarea din 26 mai 2014 și care a fost recepționată de recurentă la 29 mai 2014.

Drept temei de recurs invocă prevederile art. 432 alin. (1), alin. (2) lit. a), c), alin. (4) CPC, și anume încălcarea esențială, aplicarea eronată a normelor de drept material și a normelor de drept procedural, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, s-a interpretat în mod eronat legea; aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, cu erori ce au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Sustine că examinând apelul, instanța nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate, respectiv nu a dat apreciere probelor scrise, anexate la cererea de apel, prezentate instanței de dânsa, făcând concluzii greșite că bunul imobil compus din casă de locuit și teren aferent cu nr. cadastrale 5521106.129, 5521106.129.01 situate în sat. Mileștii Mici, r-nul Ialoveni constituie proprietatea personală a intimatului, dobândite de el până la căsătoria cu Maria Bobeica și la care ea nu poate pretinde în nici un fel de modalitate.

Tot instanța concluzionând greșit că ea a fost citată legal în prima instanță la judecarea pricinii prin avizul publicitar, în situația când Andrei Bobeica a informat despre faptul aflării ei peste hotarele țării, ce nu a constituit impediment pentru instanță, examinarea cauzei în lipsa ei.

Menționează că judecarea pricinii în prima instanță, în lipsa ei i-a îngădit accesul ei la justiție, la judecarea acestei cauze în mod echitabil, ceea ce contravine normelor legale atât naționale cât și internaționale la care Republica Moldova este parte, contravine prevederilor art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Invocă că cererea de chemare în judecată și actele de procedură nu au fost comunicate ei contra semnătură sau prin intermediul persoanei împuternicite precum prevede art. 100 CPC - lipsește dovada că instanța ar fi întreprins asemenea măsuri.

Indică că evacuarea de la domiciliu fără acordarea altui spațiu locativ de către instanța de judecată prin hotărârea sa, cu examinarea cauzei în lipsa dânzei, neștiindu-se de locul aflării ei, fără a-i fi desemnat avocat din oficiu pe care să o reprezinte conform art. 77, lit. b), d) CPC, au dus în mod direct la încălcarea drepturilor ei la apărare, cât și asupra drepturilor ei la locuință, neavând alt spațiu locativ, respectiv privarea asupra proprietății care îi aparține, în devălmășie cu intimatul.

Remarcă că deși citarea ei s-a făcut prin publicitate, prin ziar republican, însă potrivit certificatului eliberat de Primărie nr. 131 din 10 februarie 2014, respectiv datelor din pașaport anexate la dosar se vede că ea la data examinării cauzei și pronunțării hotărârii nu se găsea în țară, neavând posibilitatea să se prezinte în instanță, și nici să cunoască despre acest litigiu.

Conform înscrisurilor prezentate, ea a venit în țară la 07 februarie 2014, atunci a și aflat despre acest litigiu, fără ca anterior intimatul să-i înainteze pretenții de acest gen, folosind ambii imobilul de comun acord.

Consideră greșite concluziile instanțelor de judecată precum că imobilul alcătuit din casa de locuit și terenul aferent cu numerele cadastrale 5521106129 și 5521106129.01 înscrise în Registrul bunurilor imobile pe numele lui Andrei Bobeica, situate în sat. Mileștii Mici r-nul Ialoveni ar constitui proprietatea lui personală, dobândită de el până la încheierea căsătoriei cu Maria Bobeica – 29 octombrie 1990.

Afirmă că lotul de teren aferent casei, conform titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren a fost înregistrat la cadastru în anul 2001, fiind atribuit în proprietatea lui Andrei Bobeica în baza deciziei Primăriei nr. 1 din 10 februarie 1991 și în condițiile art. 11 Cod funciar, la situația din 01 ianuarie 1992, adică în timpul când el se găsea în relație de căsătorie cu dânsa, iar în acest caz nu poate fi vorba că acest imobil cu nr. cadastral 5521106129.01, constituie proprietatea personală a intimatului, dar constituie proprietate în devălmășie a soților, dobândită în timpul căsătoriei - conform art. 20 Codul familiei, iar potrivit art. 21 Codul familiei, soții de comun acord, posedă, folosesc și dispun de bunurile comune, fapt prevăzut și de art. 347, 367 Codul civil.

Menționează că prin încheierea Judecătoriei Ialoveni din 20 aprilie 1990 între soții Andrei Bobeica și Rodica Bobeica a fost partajată casa nefinisată, materialele de construcție, precum rezultă din această încheiere, valoarea căreia constituie 7459 ruble prin atribuirea lor lui Andrei Bobeica contra unei sulte de 4500 ruble, pe care acesta a fost obligat s-o achite Rodicăi Bobeica.

Susține că la momentul încheierii căsătoriei dintre Andrei Bobeica și dânsa la 20 octombrie 1990 casa nu era finisată, fiind ridicat un singur etaj și acela nefinisat, construcția casei fiind făcută capital mai târziu de dânsii ambii pe parcursul căsătoriei lor, dată în exploatare în timpul căsătoriei și înregistrată în Registrul bunurilor imobile la 17 decembrie 2001, adică tot în timpul căsătoriei, fapt ce încă odată dovedește că acest imobil constituie proprietate în devălmășie a soților.

Indică că drept ca probă ce adevărește acest fapt constituie certificatele eliberate de Primăria sat. Mileștii Mici nr. 135, nr. 136 din 11 februarie 2014 și nr. 585 din

29 iulie 2013 anexate la dosar și cărora instanța nu le-a dat apreciere, din conținutul cărora rezultă că construcția casei a început în anul 1988, însă ea a durat până în anul 2001 și la care pe perioada anilor 1991-2001 a luat parte la construcție și dânsa împreună cu Andrei Bobeica în timp ce se aflau în căsătorie, în registrul de evidență a gospodăriilor al Primăriei ambii fiind indicați ca proprietari al imobilului, casa de locuit și terenul aferent casei, contul personal 992.

Afirmă că deși motivele au fost invocate în apel, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra lor.

Susține că ea a depus în judecată cerere împotriva intimatului, pentru a recunoaște acest imobil proprietate în devălmășie a soților, odată ce valoarea acestei case a sporit simțitor în timpul căsătoriei lor, construcția capitală fiind făcută pe mijloacele familiei lor, acțiune ce se găsește pe rol la Judecătoria Ialoveni.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa recurente la 26 mai 2014, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. de ieșire 1184 (f. d. 72), iar recurenta susține că a recepționat-o la 29 mai 2014.

Astfel, la caz se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 14 iulie 2014, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Maria Bobeica, reprezentată de către avocatul Victor Dodon nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Maria Bobeica, reprezentată de către avocatul Victor Dodon, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Maria Bobeica, reprezentată de către avocatul Victor Dodon ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Maria Bobeica, reprezentată de către avocatul Victor Dodon se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari